

переоснащення, працівники – гідної оплати праці та підвищення кваліфікації. Знижується купівельна спроможність населення. Вітчизняна продовольча система потребує модернізації, притоку інвестицій та здійснення реформ у сфері економіки та соціальних відносин. Впровадження дієвих заходів в межах Стратегії сталого розвитку «Україна 2020» [6], Стратегії розвитку аграрного сектору економіки на період до 2020 року [7] планів реформаторів української економіки дозволить підняти національну продовольчу систему на якісно новий рівень.

Список використаних джерел

1. Сичевський, М. П. Організаційно-економічна сутність категорії «Продовольча система» / М.П.Сичевський, Л. В. Дейнеко // Продовольчі ресурси. Серія : Економічні науки. – 2014. – № 3. – С. 4–9.
2. Торкатюк, В.І. Соціально-економічна трансформація розвитку України [Електронний ресурс] / В.І.Торкатюк, В.В.Коненко. – Режим доступу: <http://eprints.kname.edu.ua/29753/1/10.pdf> (дата звернення : 16.05.2016). – Назва з екрана.
3. Жилияєв, І. Коли завершаться соціально-економічні трансформації в Україні? [Електронний ресурс] / І. Жилияєв. – Режим доступу: <http://soskin.info/ea/2008/7-8/200812.html> (дата звернення : 16.05.2016). – Назва з екрана.
4. Офіційний сайт Всесвітнього банку [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.worldbank.org (дата звернення : 16.05.2016). – Назва з екрана.
5. Офіційний сайт Євростат [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ec.europa.eu/eurostat/>
6. Стратегія сталого розвитку «Україна 2020» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/5/2015> (дата звернення : 16.05.2016). – Назва з екрана.
7. Стратегія розвитку аграрного сектору економіки на період до 2020 року [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.kmu.gov.ua/control/uk/cardnpd?docid=248907971> (дата звернення : 16.05.2016). – Назва з екрана.

Буткевич Христина

студентка

Науковий керівник: к.е.н., старший викладач Лантєва В.В.

Київський національний торговельно-економічний університет

м. Київ

ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ ФІНАНСОВОЇ СТІЙКОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

На сучасному етапі для підприємства вкрай важливими є чітке орієнтування в складній системі ринкових відносин, правильна оцінка виробничого і економічного потенціалу, стратегії майбутнього розвитку, фінансового стану свого та підприємств-партнерів. Це спричиняє необхідність і значущість систематичної оцінки фінансової стійкості підприємства. За допомогою якої розробляється правильна стратегія і тактика розвитку підприємства, обґрунтовуються плани й управлінські рішення, контролюється їх виконання, оцінюється платоспроможність і ліквідність, зміцнюється фінансова стабільність.

Фінансово стійкий суб'єкт господарювання має можливість вчасно оновлювати основні фонди, впроваджувати нові технології, інвестувати кошти у інноваційні перетворення, повністю задовольняти свої потреби у товарно-матеріальних запасах відповідно до потреб виробництва, у встановлені строки розраховуватися за кредитними зобов'язаннями при прийнятному співвідношенні власного і позикового капіталу. Саме тому достатньо актуальним і своєчасним є завдання дослідження механізму забезпечення фінансової стійкості підприємств і шляхів її підвищення.

Вивченням актуальних проблем фінансової стійкості підприємства займалося чимало вітчизняних вчених. Основні аспекти цих проблем відображено в наукових роботах Антипенка Є.Ю., Доненко В.І., Жихор О.Б., Корогодської А.О., Карпенко Г.В., Котова Н.М., Мороз Е.Г., Рудницької О.М, Рябенко Г.М, Смачило В.В. та ін.

Проблеми фінансової стійкості відносяться до числа найбільш важливих не тільки фінансових, але й загальноекономічних проблем. Аналізуючи ситуацію, що склалася в Україні, можемо зробити висновок, що на сьогоднішній день істотно впливає на фінансову стійкість фаза економічного циклу, у якій перебуває економіка країни. У період кризи відбувається відставання темпів реалізації продукції від темпів її виробництва. Зменшуються інвестиції в товарні запаси, що ще більше скорочує збут. Знижуються в цілому доходи суб'єктів економічної діяльності, скорочуються відносно й навіть абсолютно масштаби прибутку. Все це веде до зниження ліквідності підприємств, їхньої платоспроможності, а в цілому й фінансової стійкості підприємства, оскільки у період кризи підсилюється серія банкрутств [1].

В економічній літературі розглядаються 3 основні напрями забезпечення фінансової стійкості підприємства: організаційно-структурна стійкість, стійкість ресурсної бази та комерційна стійкість [2]. Я вважаю, що доцільним є виокремлення ще одного напрямку забезпечення фінансової стійкості – стійкість капітальної бази, яку можна охарактеризувати, як сукупність внесених засновниками і акціонерами власних засобів.

Здійснювати управління фінансовою стійкістю необхідно з врахуванням ризиків, зумовлених науковим прогресом, нестабільністю політичної ситуації, зростанням конкуренції на товарних і фінансових ринках. Велика ймовірність виникнення «стратегічних несподіванок» призводить до виникнення ризику, зниження фінансової стійкості [3].

В основі забезпечення фінансової стійкості лежить рух його грошових коштів в узгоджених обсягах і часі, що виступає як безперервний процес. Для кожного напрямку використання грошових коштів має бути відповідне джерело. Цикл руху грошових засобів, здатний забезпечити фінансову стійкість підприємства, якщо досягнута їх узгодженість в розмірі та в часі.

Важливе значення в забезпеченні та підтриманні фінансової стійкості підприємств має також управління дебіторською заборгованістю. Для забезпечення фінансової стійкості важливе значення має фінансове прогнозування, змістом якого є дослідження і розробка можливих шляхів розвитку фінансів підприємства в перспективі. У кінцевому підсумку прогнозування дає змогу оцінити ймовірність фінансового благополуччя[4].

Вирішення проблеми підвищення фінансової стійкості і ліквідності підприємства, та збільшення наявності власних коштів є реальним і можливим перш за все за рахунок

подальшого збільшення обсягу реалізації продукції, розмірів прибутку та підвищення рівня прибутковості. До основних шляхів підвищення фінансової стійкості підприємства, на які варто звернути особливу увагу, можна віднести:

- для раціонального використання виробничих запасів запровадити чітку систему планування цих запасів;
- для зменшення ризику неповернення коштів за реалізовану продукцію здійснювати аналіз платоспроможності та фінансової стійкості покупців;
- для покращання роботи із дебіторами необхідно розробити політику збору платежів за реалізовану продукцію щодо своїх контрагентів;
- запровадити моніторинг щодо стану дебіторської заборгованості та впроваджувати заходи для зменшення частки дебіторської заборгованості в структурі оборотного капіталу;
- для збільшення ліквідності, підвищення рентабельності та прибутків підприємства слід використовувати такий вид банківських послуг, як факторинг.

Підводячи підсумок, можна стверджувати, що фінансова стійкість підприємства передбачає такий стан фінансових ресурсів, за раціонального розпорядження якими гарантується наявність власних коштів, стабільна продуктивність і забезпечується процес розширеного відтворення. Недостатня фінансова стійкість підприємства найчастіше зумовлює неплатоспроможність, надмірна – створення надлишкових запасів і резервів, що збільшує витрати на їхнє утримання, стримує темп розвитку підприємства. Тому правильність підходів до кількісної оцінки фінансової стійкості підприємства вкрай важлива для нього, бо дає змогу виявити причини фінансової дестабілізації, розробити й реалізувати конкретні заходи щодо усунення першопричин.

Список використаних джерел

1. 1. Механізм забезпечення фінансової стійкості підприємств [Електронний ресурс] / Українська кооперація. Економіка : [сайт]. – Режим доступу: <http://www.ukrcoop-journal.com.ua/2010-3/num/Cskljar.htm> (дата звернення : 23.05.2016). – Назва з екрана.
2. Самсонова, Н. Ф. Фінансовий менеджмент [Текст] : навчальний посібник / Н. Ф. Самсонова. – М. : Финансы ДОНТИ, 2001. – 495 с. – ISBN 681-544-786-9.
3. Оптимізація структури капіталу підприємства [Електронний ресурс] / Запорізький національний університет : [сайт]. – Режим доступу: http://www.nbu.gov.ua/portal/Soc_Gum/Dtr_ep/2010_4/files/EC410_35.pdf (дата звернення : 23.05.2016). – Назва з екрана.
4. Рябенко Г.М. Шляхи покращення фінансового стану підприємства [Текст] / Г.М. Рябенко // Всеукраїнський науково-виробничий журнал. – 2012. – №7. – С. 105–108.

